

Beantwoording zienswijzen op wijzigingsplan Waterberging Diesdonk.

Naam indiener	Zienswijze	Reactie op zienswijze
<p>Ing. J.P.M. van der Heijden Rentmeesterspraktijk BV, Postbus 77, 5268 ZH Helvoirt namens de heer M.H.J. Verbaarschot, directeur en bestuurder van M. Verbaarschot Landbouw BV, Oostappensedijk 74, 5724 PM Ommel</p>	<p>a. op de website van de gemeente zou geen melding staan dat het wijzigingsplan in procedure is. Om die reden is niet voldaan aan de formele vereisten.</p>	<p>De publicatie is gepubliceerd in het plaatselijk weekblad. Ook staat de publicatie op de website. Bovendien is de heer Verbaarschot telefonisch geïnformeerd door de behandelend ambtenaar op de dag voor de datum waarop het plan ter inzage is gelegd over de ter inzage legging van het plan. Aan de bekendmakingsvereisten is daarmee voldoende voldaan.</p>
	<p>b. In het plan is geen onderbouwing of paragraaf opgenomen over de financieel-economische haalbaarheid van het plan. Het gaat dan om de aanleg van waterkeringen en plaatsing van stuwen en/of andere bouwwerken tbv de waterbeheersing.</p>	<p>De realisatie van waterberging is een primaire taak van het waterschap. Op 24 februari 2011 heeft het Algemeen Bestuur van het waterschap het projectplan vastgesteld en is het benodigde uitvoeringskrediet gevoteerd.</p>
	<p>c. De bestemming 'Waterstaat-Waterbergingsgebied' is voor betrokkene niet aanvaardbaar omdat het gebruik daarvan in strijd is met het belang van betrokkene om de grond op een zo goed mogelijke wijze agrarisch te kunnen</p>	<p>Het waterbergingsgebied Diesdonk is als Regionaal waterbergingsgebied door de provincie aangewezen om bij een groot wateraanbod als gevolg van extreme neerslag kapitaal intensieve investeringen te beschermen tegen wateroverlast. Het gebied is eerst als zodanig aangewezen in het Reconstructieplan De Peel (2005) en recentelijk overgenomen in Provinciaal Waterplan Noord-Brabant 2010-2015.</p> <p>In het Milieueffectrapport Waterberging Diesdonk (MER) zijn de effecten op de</p>

	<p>aanwenden voor zijn landbouwbedrijf.</p>	<p>landbouw beoordeeld. De functie waterberging heeft tijdelijk, negatieve gevolgen voor de productiviteit van de landbouwgrond die inundeert. De duur van de waterberging is beperkt tot enkele dagen met een herhalingsstijd van circa eens per vijf a tien jaar. Het moment van waterberging ligt over het algemeen in de winter of het vroege voorjaar. Uit het MER (blz. 137) blijkt dat de hoofdfunctie landbouw kan blijven voortbestaan met waterberging als nevenfunctie.</p> <p>Artikel 7.14 e.v. van de Waterwet bevat een algemene regeling voor het vergoeden van schade die een gevolg is van een besluit of een handelen van het waterschap. Wie dus schade lijdt (in dit geval als rechtstreeks gevolg van inundatie dan wel als latere vervolgschade), kan zich op dit artikel beroepen.</p> <p>Het waterschap heeft een schaderegeling om gewassenschade na inundatie zo spoedig mogelijk af te handelen.</p>
	<p>d. Het wijzigingsplan is onzorgvuldig tot stand gekomen omdat voorbij wordt gegaan aan het risico dat het agrarisch bouwblok beperkt wordt in de gebruiksmogelijkheden. Met deze beperkingen is geen rekening gehouden in het ontwerp wijzigingsplan. Deze beperkingen zijn:</p> <ul style="list-style-type: none"> - door de hoogteligging van het agrarisch bouwblok bestaat het risico dat een groot deel van het bouwblok overstroomt; - het bestaande bouwblok is kleiner dan 1,5 ha, terwijl het provinciaal beleid ervan uit gaat dat een agrarisch 	<p>Bij de vaststelling van dit wijzigingsplan maakt het gemeentebestuur de afweging of de belangen van omliggende agrariërs niet onevenredig worden geschaad door de aanleg van het waterbergingsgebied. Deze belangen zijn gewogen in het MER, dat deel uitmaakt van dit wijzigingsplan. Het doel van een MER is het streven om het milieubelang – naast alle andere belangen – een volwaardige rol in de besluitvorming te laten spelen.</p> <p>Uit de Algemene Hoogtekaart Nederland blijkt dat het erf van de woning aan de Oostappensedijk 74 op een hoogte ligt van 20,6 m + NAP of hoger. Deze hoogteligging wordt geverifieerd. Conform het vastgestelde Projectplan kunnen (indien noodzakelijk) extra maatregelen worden getroffen ter bescherming van het perceel zoals het op een gelijkwaardige hoogte van 20,6 m +NAP brengen van het gehele perceel in overleg met de eigenaar.</p> <p>Gekozen is voor het 'basisalternatief landbouw' en niet voor het 'basisalternatief natuur'. Het gekozen alternatief levert slechts een marginale bijdrage aan de EHS en het agrarisch gebruik blijft de belangrijkste functie van het gebied.</p> <p>De gevolgen blijven hierdoor naar ons oordeel voor betrokkene beperkt, omdat</p>

	<p>bouwblok tenminste 1,5 ha groot moet kunnen zijn. Een deel van deze 1,5 ha valt in het waterbergingsgebied. Er is niet voorzien in een mogelijkheid om het potentieel agrarisch bouwblok van 1,5 ha buiten het waterbergingsgebied te houden;</p> <p>- door de beoogde waterberging en het nastreven van een ontwikkeling tot 'natuur' wordt het agrarisch bedrijf geblokkeerd in de ontwikkelingsmogelijkheden. Ook de verkoop van de boerderij is bijna onmogelijk geworden door het ontbreken van reële toekomstmogelijkheid voor agrarische exploitatie.</p>	<p>ook in de huidige situatie het gebied bij hoge afvoeren onder water staat.</p>
	<p>e. Betrokkene vreest verontreiniging van zijn huiskavel na overstroming. Hij heeft een bodemonderzoek laten uitvoeren, nadat bij wijze van proef half november 2010 het gehele gebied onder water is gezet voor waterberging. Er bleef slib over op alle percelen dat verhoogde gehalten aan cadmium en zink bevatte. Dit slib veroorzaakt een vergaande</p>	<p>In het MER zijn de effecten van de sedimentatie op de bodemkwaliteit van het plangebied als minimaal beoordeeld. De hoeveelheid meegevoerd slib is gering, de frequentie waarin de waterberging wordt ingezet is laag (1x in de vijf a tien jaar) en de duur van de waterberging (enkele dagen) is kort. Ook op basis van beschikbare literatuur lijkt de invloed van waterberging niet groot te zijn op agrarische gronden. Mocht zich wel schade voordoen, dan kan appelland een schadeverzoek bij het waterschap indienen.</p> <p>In de zienswijze wordt verwezen naar een onderzoek verricht door Roba laboratorium naar de kwaliteit van slib dat is achtergebleven na de inundatie. Wij kennen dit onderzoek niet en hebben het ook niet bij de zienswijze</p>

	en toenemende verontreiniging van de eigendommen van betrokkene en beperkt de gebruiksmogelijkheid waardoor landbouwkundige exploitatie niet langer mogelijk is.	aangetroffen. Wij hebben hierover dan ook geen inhoudelijk oordeel.
	f. Uit de proef in november 2010 bleek dat kleine (zoog)dieren, zoals ratten, muizen en konijnen op de vlucht slaan voor hoogwater. Dit leidt tot directe overlast in en op het erf met de daarop aanwezige bedrijfsgebouwen en woonhuis. Ook bleef er rommel achter op zijn percelen en vreest hij verzakkingen en verschuivingen in de ondergrond door het hoge water. De eigendommen van betrokkene zullen in waarde dalen en hij zal uiteindelijk een gedwongen beëindiging van zijn bedrijf betekenen.	Artikel 7.14 e.v. van de Waterwet bevat een algemene regeling voor het vergoeden van schade die een gevolg is van een besluit of een handelen van het waterschap. Wie dus schade lijdt (in dit geval als rechtstreeks gevolg van inundatie dan wel als latere vervolgschade), kan zich op dit artikel beroepen. Er is door het waterschap voorzien in een vergoeding voor de kosten als gevolg van het opruimen van drijfvuil.
	g. Er worden dijken aangelegd ter plaatse van het eigendom van betrokkene. Het plan voorziet echter niet in de bescherming of ophoging van het agrarische bouwblok. Ook voorziet het plan niet in voorzieningen om het vee, dat het hele jaar buiten loopt, te voorzien van een	Om de omvang van de waterberging te begrenzen (tot 139 ha) en de ontsluiting van het gebied te garanderen moet in de hoek van de Aaweg met Oostappensedijk het wegtalud tot maximaal 0,5 m worden opgehoogd (tot 20,6 m +NAP). Het wegtalud functioneert tevens als kade. Voor het verbreden van wegtalud is in totaal circa 0,25 ha grond nodig. Uit de Algemene Hoogtekaart Nederland blijkt dat het erf van de woning aan de Oostappensedijk 74 op een hoogte ligt van 20,6 m + NAP of hoger. Deze hoogteligging wordt geverifieerd. Conform het vastgestelde Projectplan kunnen (indien noodzakelijk) extra maatregelen worden getroffen ter

	<p>vluchtmogelijkheid of terp waar het kan verblijven. Ook vraagt betrokkene zich af hoe zijn percelen bereikbaar blijven als de weg wordt opgehoogd. Er zullen hoogteverschillen ontstaan tussen de weg en zijn percelen. Hoe zullen die overbrugbaar zijn?</p>	<p>bescherming van het perceel zoals het op een gelijkwaardige hoogte van 20,6 m +NAP brengen van het gehele perceel in overleg met de eigenaar. In het Milieueffectrapport Waterberging Diesdonk (MER) zijn de effecten van de vluchtmogelijkheden als voldoende beoordeeld. Toevlucht is te vinden in de aanloop van de nieuwe kade en de groenstrook daarachter. Voorafgaand aan de inzet van het waterbergingsgebied worden eigenaren en gebruikers op de hoogte gesteld. De beekdalen lopen vrij gelijkmatig omhoog wat gunstig is voor het ontvluchten van het gebied. Buiten het waterbergingsgebied is voldoende ruimte beschikbaar om vee in veiligheid te brengen.</p>
	<p>h. Betrokkene vindt dat te vrijblijvend in het plan is opgenomen dat bebouwing kan ontstaan binnen de bestemming 'Waterstaat-Waterbergingsgebied'. Betrokkene haalt daar bij de verplaatsing van een stuw aan. Deze stuw is van direct invloed op de waterbergingsmogelijkheden en peilhoogten. Voor een zorgvuldige afweging is het van belang dat in het wijzigingsplan wordt opgenomen waar en op welke wijze bebouwing wordt gerealiseerd, zodat duidelijk is op welke locatie en onder welke voorwaarden de stuw kan worden gebouwd. Op dit moment is er sprake van rechtsonzekerheid voor betrokkene.</p>	<p>De stuw wordt gerealiseerd op grondgebied van de gemeente Helmond. Derhalve geldt daarvoor het planologische regime van de gemeente Helmond. Vooralsnog is geen bebouwing voorzien op grondgebied van de gemeente Asten en derhalve is geen nadere aanduiding op de plankaart noodzakelijk. Bovendien staat tegen mogelijke vergunningverlening voor bebouwing op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (WABO) bezwaar en beroep open.</p>
	<p>i. Uit de toelichting van het</p>	<p>Het beekherstel is voorzien aan de noordzijde van de Astense Aa op</p>

	wijzigingsplan blijkt dat het meanderen van de Astense Aa wordt nagestreefd. Betrokkene kan zich daar niet in vinden. Indien de Astense Aa gaat meanderen zou dat op zijn gronden moeten worden gerealiseerd. Dit kan alleen na aankoop van deze gronden dan wel na onteigening.	grondgebied van de gemeente Helmond en is om die reden hier niet aan de orde.
Ing. M.J. Volbeda, adviseur ruimtelijke ontwikkeling van Geling Advies, Postbus 12, 5845 ZG Sint Anthonis namens A. Mennen, Rietven 3 te Brouwhuis; F. van Bree, Weijerbeemd 6 te Brouwhuis; B. Swolfs, Diesdonkerweg 21 te Ommel; A. Schellekens, Heikantsestraat 64 te Oosteind; H. van Rooij, Bij Oostappen 4 te Vlierden; P. de Louw, Paaldijk 9 te Leende; Mts. Relou, Boskoop 47 te Asten;	De onderbouwing in het wijzigingsplan is onvoldoende om een juiste afweging te maken ten aanzien van de gevolgen voor de bedrijfsvoering van betrokkenen. De onderbouwing is onterecht gebaseerd op het MER. Dit wordt gebaseerd op de volgende punten: 1. Er wordt niet beschikt over voldoende informatie om te kunnen oordelen dat er geen sprake is van onevenredige belemmering voor agrarische bedrijven. Dit is de eerste afweging die wordt verlangd door de wijzigingsbevoegdheid zoals opgenomen in het bestemmingsplan 'Buitengebied Asten 2008'. In de toelichting van het wijzigingsplan, noch in het daarbij behorende MER, is	Op basis van het MER is gekozen voor het 'basialternatief landbouw' juist omdat hiermee de landbouwkundige functie van het gebied wordt behouden. Verder is overwogen dat de gevolgen voor individuele belanghebbenden niet dusdanig verstrekkende gevolgen kunnen hebben dat daarmee de bedrijfsvoering van betrokkenen ook maar enig risico zou lopen. Hierbij is gelet op de lage frequentie waarin de waterberging wordt ingezet laag (1x in de vijf a tien jaar), de korte duur van de waterberging (enkele dagen), veelal buiten het groeiseizoen, alsmede de mogelijkheid van schadevergoeding.

<p>Th. Adriaans, Oostappensedijk 70 te Ommel; H. van Berlo, Heibergweg 1 te Helmond; J. van Vroonhoven, De Aa 6 te Someren; J. Bukkems, Voorste Heusden 8 te Asten- Heusden; T. Bekx, Verhagenstraat 18 te Lierop; J. van Berlo, Heibergweg 1 te Helmond.</p>	<p>hierover een afweging terug te vinden. Het periodiek onder water laten lopen van het gebied heeft een significant negatief effect op het functioneren van de agrarische bedrijven. Oogsten kunnen vernietigd worden en vee moet op stal gezet worden. Dit kan, economisch gezien, funest zijn voor de economische bedrijfsvoering. In het MER is alleen gekeken naar twee landbouwkundige aspecten, nl. de omvang van het landbouwareaal dat onder water kan komen en de economische betekenis daarvan. Er wordt niet gekeken naar de langdurige effecten van meerdere keren inundatie op de agrarische bedrijfsvoering.</p>	
	<p>2. Betrokkenen willen dat er bindende afspraken worden gemaakt mocht na verloop van tijd blijken dat de schade voor agrarisch gebruik toch buiten proportioneel is. In dat geval zou het gebied Diesdonk weer in een goede staat voor de agrarische sector worden teruggebracht. Het alternatief, een jaarlijks terugkerende</p>	<p>Er is door het waterschap uitvoerig onderzoek gedaan naar de gevolgen van waterberging en er is tevens een MER opgesteld. Dit alles om zo veel als mogelijk te voorkomen dat betrokkenen voor onverwachte en ongewenste gevolgen van waterberging komen te staan. Uit de beschikbare gegevens lijkt nu een buitenproportionele schade voor de landbouw zeer onwaarschijnlijk. Mocht dit anders zijn dan zal het waterschap genoodzaakt zijn passende maatregelen te nemen en alle mogelijke schadelijke gevolgen voor zijn rekening te nemen.</p>

	<p>schaderegeling lijkt betrokkenen vanuit maatschappelijk oogpunt niet wenselijk.</p>	
	<p>3. De schaderegeling van het Waterschap voorziet niet in alle schade voor betrokkenen. Waardeverlies van gebouwen en grond geeft aanleiding voor planschade als gevolg van dit bestemmingsplan. Deze schade valt niet onder de Waterschapsregeling. Het bestemmingsplan doet geen uitspraken over de te verwachte planschade en wie deze kosten gaat dragen. Bovendien is in het bestemmingsplan geen paragraaf opgenomen over de economische uitvoerbaarheid van het plan en is daarmee niet aangetoond.</p>	<p>De aanwijzing van een bergingsgebied in het bestemmingsplan of op de legger van het waterschap kan tot schade leiden. Ook een verzoek tot vergoeding van planschade kan op grond van de Waterwet bij het waterschap worden ingediend. Dit is geregeld in artikel 7.14 e.v. Waterwet. Er zal dan worden beoordeeld of er daadwerkelijk sprake is van waardedaling. Hierbij wordt ook de mogelijkheid tot het verkrijgen van schadevergoeding na inundatie meegewogen.</p> <p>Volledigheidshalve wordt hierbij nog opgemerkt dat aanwezige bebouwing buiten het waterbergingsgebied is gehouden. Voor nabijgelegen woonhuizen/opstallen wordt momenteel door het waterschap een nulsituatieonderzoek uitgevoerd.</p> <p>De realisatie van waterberging is een primaire taak van het waterschap. Op 24 februari 2011 heeft het Algemeen Bestuur van het waterschap het projectplan vastgesteld en is het benodigde uitvoeringskrediet gevoteerd. De toelichting in het wijzigingsplan zal op dit punt worden aangevuld.</p>
	<p>4. Er wordt onvoldoende recht gedaan aan de belangen van Natura 2000 gebieden. In het wijzigingsplan is niet aangetoond dat de realisatie van het waterbergingsgebied geen significante negatieve effecten heeft op de Natura 2000 gebieden. Het plan is daarom in strijd met de Natuurbeschermingswet. De</p>	<p>De mogelijke gevolgen van de voorgenomen waterberging op Natura 2000-gebieden zijn door het waterschap onderzocht en hieruit blijkt dat geen negatieve gevolgen te verwachten zijn.</p>

	<p>aanwijzing van de dubbelbestemming is gebaseerd op het feit dat de afstand tussen het waterbergingsgebied en de Natura 2000 gebieden voldoende groot is. In het wijzigingsplan is niet onderbouwd waarom de afstand tot de Natura 2000 gebieden voldoende is. Er is jurisprudentie waarbij de afstand van 10 kilometer onvoldoende is om alleen op basis van de afstand te mogen spreken van geen significante effecten. In dit geval ligt het dichtstbijzijnde Natura 2000 gebied op een afstand van 3,5 kilometer (Strabrechtse heide & Beuven).</p>	
	<p>5. In het wijzigingsplan is onvoldoende recht gedaan aan de onderzoeksplicht om te beoordelen wat de effecten zijn van de waterberging op mogelijke archeologische waarden in het gebied. Dit is strijdig met de Wet Monumentenzorg. Een verhoogde grondwaterstand en het infiltreren van grote hoeveelheden water kan het archeologisch bodemarchief</p>	<p>In het kader van het MER is dit meegenomen en onderzocht.</p>

	<p>onherroepelijke schade toebrengen. Vanuit het gemeentelijk archeologisch beleid geldt een onderzoeksplicht voor activiteiten die dieper dan 40 centimeter en een oppervlakte van 2.500 m2 in categorie 4, respectievelijk 250 m2 in categorie 5 gebieden. In het plan wordt er van uitgegaan dat het bergen van water geen effecten heeft op het archeologisch grondarchief. Dit is echter niet het geval.</p>	